

พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์

พ.ศ. 2509

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช

สังวาลย์

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2509

เป็นปีที่ 21 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบำรุงและรักษาพันธุ์สุสัตว์และสัตว์พาหนะ พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาว่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า พระราชบัญญัติบำรุงพันธุ์สัตว์ พ.ศ. 2509

มาตรา 2⁽¹⁾ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติบำรุงและรักษาพันธุ์สุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช 2479

บรรดาบทกฎหมาย กฎและข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

สัตว์ หมายความว่า โค กระบือ และปลสุสัตว์หรือสัตว์พาหนะชนิดอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

สัตว์สงวนพันธุ์ หมายความว่า สัตว์ที่ได้คัดเลือกไว้เพื่อใช้ทำพันธุ์

เขตบำรุงพันธุ์สัตว์ หมายความว่า เขตท้องที่บำรุงพันธุ์สัตว์ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ตอนสัตว์ หมายความว่า กระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อมิให้สัตว์สืบพันธุ์

เจ้าของสัตว์ หมายความว่า ผู้มีสัตว์ไว้ในครอบครองหรือผู้ควบคุมดูแลสัตว์

พนักงานเจ้าหน้าที่ หมายความว่า ข้าราชการตำแหน่งสัตวแพทย์หรือสัตวบาล สังกัดกรมปลสุสัตว์ หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

นายทะเบียน หมายความว่า สัตวแพทย์อำเภอในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีแต่งตั้งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมปลสุสัตว์

รัฐมนตรี หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 5 เมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรดำเนินการบำรุงพันธุ์สัตว์ในท้องที่ใดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวง

(1) กำหนดเขตบำรุงพันธุ์สัตว์

(2) กำหนดชนิดของสัตว์ที่จะบำรุงพันธุ์

⁽¹⁾ รก.2509/65/1พ./1 สิงหาคม 2509

(3) กำหนดเพศ อายุ ขนาด ลักษณะ หรือนิสัยของสัตว์ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เพื่อคัดเลือกให้เป็นสัตว์สงวนพันธุ์ หรือเป็นสัตว์ที่ไม่เหมาะจะใช้ทำพันธุ์

(4) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกสัตว์สงวนพันธุ์ และการเพิกถอนจากการเป็นสัตว์สงวนพันธุ์

มาตรา 6 ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ

(1) ประกาศหรือมีคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์แจ้งจำนวน ชนิด เพศและอายุของสัตว์ ในประกาศหรือคำสั่งนั้น จะกำหนดให้เจ้าของสัตว์นำสัตว์มาให้สำรวจ วัดขนาดและคัดเลือก ณ สถานที่ภายในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์นั้นและภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ก็ได้

ประกาศตามวรรคก่อนให้ปิดไว้ ณ ที่ว่าการอำเภอและที่ทำการกำนันในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์นั้น

(2) คัดเลือกสัตว์ให้เป็นสัตว์สงวนพันธุ์

(3) เพิกถอนจากการเป็นสัตว์สงวนพันธุ์

(4) คัดเลือกและตอนสัตว์ที่ไม่เหมาะจะใช้ทำพันธุ์หรือสั่งให้เจ้าของสัตว์ตอนสัตว์ดังกล่าวภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ก็ได้

ในกรณีเจ้าของสัตว์ละเลยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจตอนสัตว์นั้นได้

มาตรา 7 สัตว์ที่ได้คัดเลือกให้เป็นสัตว์สงวนพันธุ์แล้วนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประทับตราอักษร ส ไว้ที่ตัวสัตว์เมื่อมีการเพิกถอนจากการเป็นสัตว์สงวนพันธุ์ ให้ประทับตราอักษร ถ เพิ่มที่ตัวสัตว์ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

มาตรา 8 ห้ามมิให้เจ้าของสัตว์โอนกรรมสิทธิ์สัตว์สงวนพันธุ์ หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้สัตว์สงวนพันธุ์พ้นไปจากการครอบครองของตนเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสามสิบวัน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา 9 ห้ามมิให้ผู้ใดตอนสัตว์สงวนพันธุ์ ฆ่าสัตว์สงวนพันธุ์ หรือส่งสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา 10 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์สงวนพันธุ์ออกนอกเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

มาตรา 11 ห้ามมิให้ผู้ใดนำสัตว์ที่อยู่ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์เข้าไปในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับแก่กรณีนำสัตว์ผ่านเขตบำรุงพันธุ์สัตว์โดยมีการควบคุมมิให้ปะปนกับสัตว์ในเขตบำรุงพันธุ์สัตว์

มาตรา 12 การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตตามมาตรา 8 มาตรา 9 มาตรา 10 และมาตรา 11 ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 13 เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ หรือที่ดินของบุคคลใดในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกเพื่อสำรวจวัดขนาด คัดเลือก ตอนสัตว์หรือประทับตราที่ตัวสัตว์ แต่ต้องแจ้งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดินและเจ้าของสัตว์ทราบก่อน ในกรณีนี้ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่หรือที่ดินและเจ้าของสัตว์อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามควรแก่กรณี

มาตรา 14 พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องมีบัตรประจำตัวตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องแสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

มาตรา 15 ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติตามมาตรา 6 มาตรา 7 หรือมาตรา 13 หรือฝ่าฝืนมาตรา 8 หรือมาตรา 9 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 16 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 10 หรือมาตรา 11 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา 17 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(1) ค่าขออนุญาต	ฉบับละ 2 บาท
(2) ใบอนุญาต	ฉบับละ 10 บาท
(3) ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ 5 บาท

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติบำรุงและรักษาพันธุ์สุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช 2479 ที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มีบทบัญญัติไม่รัดกุมและเหมาะสมกับภาวะการณ์ในปัจจุบัน ผู้เลี้ยงสัตว์ยังนิยมตอนสัตว์ที่มีขนาดใหญ่และลักษณะดี เพื่อใช้งานและขายได้ราคา เป็นการตรงข้ามกับความประสงค์ของทางราชการที่จะให้สงวนสัตว์ที่มีขนาดใหญ่และลักษณะดีไว้ใช้สืบพันธุ์ และตอนสัตว์ตัวที่มีขนาดเล็กและลักษณะเลวให้สูญพันธุ์ มิฉะนั้นสัตว์ในรุ่นต่อ ๆ ไปก็จะมีขนาดเล็กลงตามลำดับ จึงสมควรปรับปรุงพระราชบัญญัติบำรุงและรักษาพันธุ์สุสัตว์และสัตว์พาหนะ พุทธศักราช 2479 เสียใหม่ ให้รัดกุมและเหมาะสมยิ่งขึ้น